1. Story of Batrakaliamman as taken from the Kanthapurana.

சிவன் மனைவியாகிய பார்வதி ஏதோ ஒரு சாபம் நீங்குவதற்காக சிவனிடம் விடை பெற்று காளிந்தி ஆறு சென்று வெள்ளைத் தாமரை மீது குழந்தை வடிவாக தவம் செய்து கொண்டிருந்தாள். இப்படியிருக்கும் போது ஒருநாள் பிரமாவின் மகன் சுக்கன் என்பவனும் அவன் மனைவி வேதவல்லியும் குளிப்பதற்காக காளிந்தி ஆற்றுக்கு சென்றார்கள் அப்போது சுக்கன் குழந்தையைக் கண்டு சந்தோசம் கொண்டு தன்னுடைய அறிவினால் அது பார்வதி என்பதை தெரிந்து கொண்டான். குழந்தையை வீட்டுக்கு கொண்டுபோய் வளர்த்தார்கள். குழந்தைக்கு ஐந்து வருடம் முடிந்து ஆறாவது வருடம் பிறந்ததும் சிவனை நோக்கித் தவம் செய்து கொண்டு இருக்கும் போது சிவன் பார்வதி எதிரில் வந்து. நான் உன்னை கல்யாணம் செய் கொள்கிறேன் என்று கூறி விட்டுச் சென்றார். பார்வதி உடனே சுக்கனிடம் உண்மையை சொல்லியதும் சுக்கன் கல்யாண ஏற்பாடுகள் செய்த சிவன் வந்து. பார்வதியை கல்யாணம் செய்து விட்டு. கூட்டிச் செல்லாமல் மறைந்து விட்டார்.

சிவன் மறைந்ததும் பார்வதி சிவனைக் காணாமல் கவலை
கொண்டாள். அதைக் கண்ட நாரதர் வேத வல்லி.
பார்வதியிடம். நீ முன் போல் சிவனை நோக்கி தவம்
செய். சிவன் உன்னிடம் வந்து சேருவார்
என்றதும் பார்வதி முன் போல் சிவனை நோக்கி
தவம் செய்தாள். இதைக் கண்ட தக்கன். சிவன்
நம் மகளை கல்யாணம் செய்து கூட்டிச் செல்லா
மல் இருடி என்று. மறைந்து விட்டான். நமக்கு
அவமானம் உண்டாக்கி விட்டான் என்று
சிவன் மேல் தக்கன் கோபம் கொண்டான். பார்
வதி சிவனை நோக்கி தவம் செய்து கொண்டு
இருக்கும் போது. ஒரு நாள் சிவன் பார்வதி
யிடம் வந்து. தக்கனுக்கு
தெரியாமல் பார்வதியை கூட்டிச் சென்றார்.
இதை பார்வதியின் தோழிகள் கண்டு. தக்க
னிடம் போய் நடந்ததை சொன்னதும்
சிவன் மேல் தக்கன் அளவில்லாத
கோபம் கொண்டான். அன்றிலிருந்து சிவனை
நினையாமலும் மதிக்காமலும் இருந்து. சிவனுக்
கு இருக்கும். பராக்கிரமம் சக்தி இவைகளை
நாம் அடைய வேண்டுமென்று கர்வம் கொண்டு
யாக சாலை ஏற்படுத்தி பெருந்தவம் செய்யத்
தொடங்கினான். இப்படித் தவம் செய்து கொண்டு
இருப்பதை பார்வதி பார்த்து.

சிவனிடம் சென்று நாதா. நான் போய் என்தந்தை
செய்யும் வேள்வியை பார்த்து வருகிறேனென்றாள்
அதற்கு சிவன் பார்வதியை நோக்கி. நீ உன்
தந்தையின் வேள்வியை பார்க்கச் சென்றால்
அவன் உன்னை மதிக்கமாண்டான். நீ அவமானப்
பட்டுத்தான் வரவேண்டும். ஆகையால் நீ அங்கு
~~[illegible]~~ முறையல்ல. என்றார். இதைக் கேட்ட
பார்வதி. நாதா நான் போய்பார்த்து விட்டு
சீக்கிரம் வந்து விடுகிறேன் விடை கொடுங்கள்
என்றாள். சரி போய் விட்டு சீக்கிரம்
வந்து விடு என்று பார்வதியை அனுப்பி
வைத்தார் சிவன். பார்வதி புறப்பட்டு தக்கன்
வேள்வி செய்யும் யாகசாலையை அடைந்தாள்
பார்வதியைக் கண்ட தக்கன். கோபத்துடன்
சிவனுக்கு மனைவியாகிய நீ இந்த வேள்விக்கு
ஏன் வந்தாய். உன்னை கூப்பிட்டவர்கள் யார்.
நீ உடனே இந்த இடத்தை விட்டு திரும்பி
போய் விடு என்றான். இதைக் கேட்ட பார்வதி.
நீ வேள்வி வளர்க்கும் போது என்னையோ. சிவ
னையோ இருவரையும் நினைக்கவில்லை. அப்படி
யிருந்தும் நீ அழைக்காமலே வந்த என்னையும்
கோபப்பட்டு போகச் சொல்கிறாய். நீ என்னதான்
நினைத்து இப்படி பேசுகிறாய் சொல் என்றதும்.

சுக்கன் பார்வதியை நோக்கி. என்னை அவமான
த்துக்கு ஆளாக்கிய சிவனுடன் சேர்ந்து
நீயும் என் மேல் கர்வம் கொண்டாய். தேவர்
களும் முனிவர்களும் என்னைக் கண்டு மதிக்கிறார்
கள். நீயும் சிவனும் என்னைக் கண்டு மதிப்பதில்லை
ஆதலால் உங்கள் மேல் எனக்கு சந்தோசம்
இல்லை ஆதலால்தான் உன்னையும் கோபத்துடன்
பேசுகிறேன் என்றான், சுக்கன் பேசியதைக்
கேட்ட பார்வதிக்கு அளவில்லாத கோபம்
வந்து உலகமே நடுங்கியது தேவர்கள்
முனிவர்கள் யாவரும் நடுங்கினார்கள். பார்வதி
சுக்கனைப்பார்த்து நீ என்னை இகழ்ந்து
~~[illegible]~~ பேசியதால் எனக்கு கோபம்
இல்லை ஆனால் என் நாதன் சிவபெருமானை
இகழ்ந்து பேசியதை என்னால் பொறுக்க
முடியாது உலகிற்க்கெல்லாம் அவரே பெரிய
~~[illegible]~~ கடவுள். அப்பேர்ப்பட்ட கடவுளாகிய சிவனை
நீ மதிக்காமல் இகழ்ந்து பேசுகிராய். சிவனை
மதிக்காமல் இகழ்ந்தவர்க்கெல்லாம் பெரிய
கஷ்டம் ஏற்படும். நீ அதிலிருந்து பிழைக்க
முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு. பார்வதி
கைலாசம் சென்று சிவனிடம். நாதா சுக்கனு
டைய வேள்வியாக சாலையை ~~[illegible]~~ தாங்கள்.

அழிக்கவேண்டுமென்று சொன்னாள். சிவனும்
அதுபோல் தக்கனுடைய வேள்வியை அழிக்க
நினைத்து. சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து
ஆயிரம் தலையும் ஆயிரம் முகங்களும். ~~ஒரு~~
ஒவ்வொரு முகத்திற்கும் மூன்று கண்களும்
இரண்டாயிரம் கைகளும். வாயில் வளைந்த-
கொடிய சிங்கப்பற்களுடன் வீரபத்திரசாமி
தோன்றினார். பார்வதி தன்னுடைய கோபத்
தால் ஆயிரம் முகமும் இரண்டாயிரம் கைக
ளும் உடைய பத்திரகாளியை உண்டாக்கினாள்.
இந்தக்காளி வீரபத்திரக்கடவுளுக்கு மனைவி
யாக இருந்தாள். வீரபத்திரக்கடவுளும். பத்ர
காளியும். சிவனையும் பார்வதியையும் நமஸ்காரம்
செய்து. நீங்கள் எங்களை எதற்காக உன்
டாக்கினீர்கள் என்றார்கள். சிவன் வீர
பத்திர சுவாமியை நோக்கி. தக்கன் என்
பவன் எங்களை மதிக்காமல் ஒரு வேள்வியைச்
செய்கிறான். நீங்கள் இருவரும் அந்த வேள்வி
ச் சாலைக்கு சென்று அவன் வேள்வியை
அழித்து தக்கனையும் அங்கு இருப்பவர்க
ளையும் கொன்று வாருங்கள். இதற்காக
வே உங்கள் இருவரையும் படைத்தோம்
என்றார் சிவபெருமான்

பத்திரகாளியும் வீரபத்திர சாமியும் சண்டைக்கு தக்கனுடைய யாகசாலையை நோக்கி சென்றார்கள். திருமாலும் தேவர்களும் ~~தக்கனும்~~ முனிவர்களும் பிராமணர்களும் தக்கனுக்கு போரில் உதவிசெய்தார்கள் திருமாலைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் கொல்லப்பட்டார்கள். சிவன் வீரபத்திர சாமிக்கு ஒரு தேரை உண்டாக்கினார். நான்முகன் அத்தேரை ஓட்டும் பணியை ஏற்றுக் கொண்டார்.

கடைசியாக திருமால் தோற்கடிக்கப்பட்டு திருமால் வீரபத்திரனிடம் சென்று மன்னிப்பு கேட்டார். பார்வதியும் பிரம்மா (நான்முகன்) வும் இறந்தவர்களுக்கு மீண்டும் உயிரைக்கொடுக்க சிவபெருமானை வேண்டிக் கொண்டார். சிவன் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி தக்கனுக்கும் அவனுடைய உதவியாளர்களுக்கும் மீண்டும் உயிரைக் கொடுத்தார். பிரம்மா தக்கனை நோக்கி சிவபெருமானை வழிபடும்படியும் மூத்தவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கும் படியும் அறிவுரை வழங்கினார்.